

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Λ. ΠΙΕΡΡΗΣ

1984

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΘΗ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.

*Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· τῷ γὰρ ἔχοντι
παντ
δοθήσεται κα
ὶ
περισσευθήσεται· το
ῦ
δ
ἐ*

μ
ἥ
ἔ
χοντος, κα
ἰ
ὄ
ἔ
χει
ἀ
ρθήσεται
ἀ
π
,

α
ύ
το
ῦ
. Κα
ἰ
τ
ὸ
ν
ἀ
χρε
ῖ
ον δο
ῦ
λον
ἐ
κβάλετε ε
ἰ
ς τ
ὸ
σκότος τ
ὸ
ἐ
ξώτερον·
ἐ
κε
ῖ
ἔ
σται
ο΄
κλαυθμ
ὸ
ς κα

ὶ
ο΄
βρυγμ
ὸ
ς τ
ῶ
ν
ὁ
δόντων.

Μη νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν.

Ἦ
λθον γ
ὰ
ρ διχάσαι
ἄ
νθρωπον κατ
ὰ
το
ῦ
πατρ
ὸ
ς α
ὕ
το
ῦ
κα
ὶ
θυγατέρα κατ
ὰ
τ
ῆ
ς μητρ
ὸ
ς α
ὕ
τ
ῆ
ς κα
ὶ
νύμφην κατ
ὰ
τ

ἥ
ς πενθερ
ᾱ
ς α
ύ
τ
ἥ
ς, κα
ῖ
ἐ
χθρο
ῖ
το
ῦ
ἀ
νθρώπου ο
ι´
ο
ῖ
κριακο
ῖ
α
ύ
το
ῦ
·
Ο
φιλ
ῶ
ν πατέρα
ἥ
μητέρα
υ´
π
ἐ
ρ
ἐ
μ
ἐ
ο
ῦ
κ
ἔ
στιν μου
ᾱ
ξιος· κα

ì
ο´
φιλ
ω̃
ν υ
ιὸ
ν
ῆ
θυγατέρα
υ´
π
ἐ
ρ
ἐ
μ
ἐ
ο
ύ
κ
ἔ
στιν μου
ᾶ
ξιος· κα
ì
ὄ
ς ο
ύ
λαμβάνει τ
ὸ
ν σταυρ
ὸ
ν α
ύ
το
ῦ
κα
ì
ἀ
κολουθε
ῖ
ὁ
πίσω μου, ο
ύ
κ
ἔ
στιν μου

ἄ
ξιος.

Πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστι, πάντων δὲ βασιλεύς, καὶ τοὺς μὲν θεοὺς ἔδειξε τοὺς δὲ
ἄ
νθρώπους, το
ὕ
ς μ
ἐ
ν δούλους
ἐ
ποίησε το
ὕ
ς δ
ἐ
ἐ
λευθέρους.

Εἰδέναι χρὴ τὸν πόλεμον ἐόντα ξυνόν, καὶ δίκην ἔριν, καὶ γινόμενα πάντα κατ' ἔριν καὶ
χρεών.

Δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν.

ΑΡΜΟΝΙΑ ΚΟΣΜΟΥ

Τὰ ὄντα, τῆς θείας ἑρῶντα ὑπερνόου πλησμονῆς καὶ τὴν τοῦ ὅλου τελείαν ὑπεροχὴν
γεραίροντα, τ

ὁ

τ

ῆ

φύσει α

ῡ

τ

ῶ

ν, μερικ

ῆ

ο

ῡ

σ

ῆ

, προς

ῆ

κον τέλος α

ῡ

θορμήτως

ῡ

ρέγονται, τρόπ

ω

παντ

ἰ

κα

ἰ

ρώμ

ῆ

(ε

ῡ

γε μ

ῆ

νοσο

ῖ

εν) σπεύδοντα

ῡ

κε

ῖ

νο

ε᾽

αυτο

ῖ

ς

ὥ
ς
, ἅ
ν δύνανται
, ἅ
κρότατα περιποι
ῃ
σαι.
Ἡ
, ἔ
νδοθεν α
ὕ
τη
οἱ
ρμή,
, ἅ
φ
,
εἰ
αὐτ
ῃ
ς
, ε
νεργ
ὸ
ς κατ
ὰ
φύσιν
, ἅ
ποτελεσμάτων, δύναμις γνωρίζεται τ
ῇ
ν ο
, ὕ
σίαν
, ἅ
γούσα ε
, ἱ
ς
, ε
ντελέχειαν πλήρη,
ῇ
νπερ
, ἅ
κμ
ῇ
ν θε

ἰ
ς κα
ἰ
ο
, ἰ
ονε
ἰ
, ἄ
νθησιν
οἰ
λόμορφον τ
ῆ
ς φύσεως, τ
ὸ
μύχιον α
, ὕ
τ
ῆ
ς σπέρμα
, ἄ
π
ὸ
ρίζης ε
, ἰ
ς παντελ
ῆ
, ἐ
κφανσιν
, ἄ
ναπτυσσοῦσης, ο
, ὕ
κ
, ἄ
ν
αἰ
μάρτ
ῆ
ς.

Τῶν μερικῶν οἰ καθολικὸς τοῦ θεοῦ ἔρως διακαής, ἐν μιᾷ διακοσμήσει ζώντων καὶ
κινουμένων, συμφέρει κα

ἰ
πολλαχ
ῶ

ς συγκρούει τα
ũ
τα.
'Ε
πε
ì
ή
τε τ
ñ
ς
'ι
σχύος
ε'
κάστου
'α
ναγκαία δρ
ã
σις πρ
ò
ς τελειότητα, κα
ì
ο'
τέποτε προσθέτως
ή'
ε
'υ
γεν
ή
ς
υ'
πέροπλος
ύ
βρις τ
ω̃
ν
'ε
ξανεχόντων
'ά
ρδην
'α
παναινομένων τ
ò
ε'
αυτ
ω̃
ν λε

ἴ
μμα κα
ἴ
γενναίως
᾿α
νυπομονούντων τ
ἦ
ν τ
ῆ
ς
᾿α
πομενούσης
᾿α
νολοκληρωσίας βραδύνουσαν
᾿α
πόλυτον θέωσιν, α
᾿υ
τή τε
υ᾿
π
,
᾿ε
κε
ἴ
να
ἦ
τ
ῶ
ν
υ᾿
φειμένων κακοδαίμων φθονερία, τεχνητείαις τισιν βροτογενέσι το
ὔ
ς
᾿ά
νω ρέοντας τ
ῆ
ς
᾿Α
μαλθείας
᾿ο
χετούς προσοχθίζουσα,
᾿α
γ
ῶ
να κα
ἴ

πόλεμον φύσει το
ἴ
ς ο
ῦ
σι ε
,
ι
σάγει,
,
α
δυσώπητον
,
έ
φορον κα
ἰ
,
α
λάθητον α
,
υ
τόματον νεμήτορα τ
ῆ
ς κατ
,
,
,
α
ξίαν
,
α
ναλόγου Δικαιοσύνης.

,
Ἄλλ' οὔτε μὲν φανερά ἡ ἀρμονία τοῦ Κόσμου κρατεῖ καὶ Εἰρήνην τὴν τότε παλαιστήριον ἀμ
ιλλαν
,
ο
νομάζομεν,
,
α
φ
,
,
ε
αυτ
ῶ
ν πως τ
ῶ
ν
,
α
ραρυῖ
ῶ
ν διευθετήσεων
,
ε
κοντ
ἰ

ἔ
ξιεραρχουμένων κατ
ὰ
βέλτιον κα
ὶ
χε
ῖ
ρον,
οἷ
τ
ἐ
δ
ἐ
ἄ
θέ
ω
πνο
ῆ
καθιζάνει
ἡ
ε
ὔ
ταξία ε
ἰ
ς κρύφιον κάλλος πολυζάλου
ἄ
πειρίας, κα
ὶ
πολέμ
ω
οἷ
πόλεμος ε
ἰ
κάζεται, ο
ὔ
τωσ
ὶ
υἷ
π
ὀ
καιν
ῇ
ν διάθεσιν βιαζομένης τ
ῆ
ς α
ὔ

τ
ἥ
ς νομοτελείας
ἔ
ν χρόν
ω
ἄ
παραλλάκτου
ἄ
ναδ
ῦ
ναι.

Τοιοῦτος ὁ τῶν ὄντων κόσμος ἐν υἰείᾳ.

Πᾶν δὲ τὸ νοσοῦν, εἶπερ γε σθένουσα εἰσέτι συνίσταται ἐφ' αὐτῆς ἡ οὐσία αὐτοῦ, αἶρει τ
ὸ
ν λειτουργικ
ὸ
ν τόνον (πυρετ
ὸ
ν δ
ἐ
κεκλήκασι τ
ἥ
ν τ
ἥ
ς μάχης
ἔ
ντασιν), δι
ὰ
τοιούτου σεισμο
ῦ
τὸ τε
ὅ
θνε
ῖ
ον παρέμβασμα

ἄ
πεκβάλλειν πειρώμενον κα
ἰ
τ
ἥ
ν
ἰ
δῖαν
ἄ
νωμαλίαν δυναμερ
ῶ
ς
ἔ
ναρμονίζειν,
ἥ
ρέμα τ
ὁ
μετ
ἄ
τα
ῦ
τα
ἔ
κ το
ῦ
ἰ
ατηρίου κλονισμο
ῦ
ἄ
ναλαμβάνον τ
ἥ
ν προτέραν
ἔ
ξιν, α
ἰ
τί
α
κα
ἰ
πάθει
ἄ
λλοίως κατ
ὰ
λόγον προσφερόμενον φορ
ᾶ
μι

ᾧ
:
'ε
κείνης μ
ἐ
ν βιαί
α
χειρ
ἰ
κυριε
ῦ
ον, το
ῦ
το δ
ἐ
'η
πίως τιθηνο
ῦ
ν κα
ἰ
μαλάσσον.

Ὡδε ἔν παῖσιν ἡ πάντῃ δικαία φύσις υἱείαν ἔφ' ἑκάστον ἐξεστηκὸς ἐναπεργαζομένη ἡ δι
ὅ
λου
'ά
νοσος, δι
ὰ
κρίσεων πέττει τ
ὰ
ς τ
ῶ
ν
'ό
ντων δυσκρασίας, τ
ῶ
ν
'α
συντάκτων κα
ἰ
ταραχῶ
ῶ
ν
'α

ποκαθαιρομένων δυνάμει κρείττονι·

ἦ

ς ε

ἰ

γε τ

ὀ

ἄ

ρρωστον,

ἄ

σθεν

ἐ

ς τ

ῶ

ὅ

ντι κα

ἰ

κεκινημένον

ἦ

δη κατ

,

α

ὑ

το

ὐ

ς το

ὐ

ς

α΄

ρμο

ὐ

ς τ

ῆ

ς

υ΄

ποστάσεως,

ἄ

νεπιτήδειον κα

ἰ

ῆ

ττον

ἄ

πολειφθείη,

ἔ

θανεν μ

ἐ

ν α

ὕ
τ
ὁ
παραχρ
ῆ
μα, κα
ὶ
σαπ
ἐ
ν τὴν τε δυσαρμονίαν
ἔ
θεράπευσε κα
ὶ
ἔ
κ νέου
ἔ
ξ
᾿α
ταξίας κόσμον
᾿α
πεγέννησεν.

Οὐδὲν οὖν ἕτερον, εἰποῖς ἄν, ἦ ἔν νόσῳ μάχῃ ἢ πόλεμος ἐμφύλιος, καὶ τ' ἀνάπαλιν, νόσος
ἔ
στ
ὶ
ν ε
ἰ
ς κρίσιν
᾿α
χθε
ῖ
σα κα
ὶ
κάθαρσιν μ
ἐ
ν ε
ὕ
ρούσα
ἰ
άσεως δ
ἐ
τυχούσα
ἦ

τις δὴ ποτε στάσις
ἦ
δ
ἐ
ἔ
πανάστασις μετὰ τροπὸς τ
ῶ
ν παραδεδομένων.

Πᾶσα κατὰ φύσιν πραγμάτων ἀκμάζουσα κατάστασις διηνεκῶς ἐνεργεῖ κατὰ δύναμιν τῆς
ο
σίας τ
ῆ
ν
ἄ
κραιφν
ῆ
ἔ
κτένειαν το
ῦ
ο
ἰ
κείου τέλους
ἔ
ν
υ
ψαυχέν
ω
Μεγέθει κα
ὶ
Λάμπει
ἄ
στεροπαί
α
·
ῶ
ν
ἄ
νευ
υ

ποδεέστερον τ
ὀ
ν κλ
ῆ
ρον
, ἐ
λαχεν τ
ῆ
ς τ
ῶ
ν πάντων συντάξεως.
, Ε
κδίκως δ
ἐ
, ε
πηρεαζομένη,
, α
πειλουμένη, κ
, ἄ
ν
αί
πλ
ῶ
ς παραποδιζομένη, το
ῦ
το τ
ὀ
Ἡ
ρακλείτειον, πολεμε
ῖ
, ο
, ὕ
δ
ἐ
ν
ἔ
τερον ποιο
ῦ
σα ε
, ι
μ
ῆ
ῆ
βαίαν τ
ῆ
ν

ἴ
δέαν α
ὑ
τ
ῆ
ς κορυβαντι
ῶ
σα. Ο
ὑ
Χ
ὄ
τι ο
ὑ
δέποτε σιγήσεται τ
ὀ
ν στεντόρειον σαλπισμ
ὀ
ν τ
ῆ
ς
ἔ
σωθεν περιουσίας·
ἔ
ν χρόνοις
ἄ
λιτροσύνης χάρακα προβληθήσεται κα
ὶ
ἄ
μόλυντον
εἵ
αυτ
ῆ
ν
ἔ
μφρουρήσει, βρίθουσιν
ἔ
πισυσσωρεύουσα α
ὑ
τογόνως
υἱ
περβολ
ῆ
ν
ἄ
ξίας. Τοιάδε τ
ῶ

ν σπουδαίων
ἡ
νάρκισσος α
ἴ
σα περιϊσταμένης διακόρου φαυλότητος. Ο
ὑ
γ
ὰ
ρ
ἄ
λλως συσκοτισθήσεται το
ῖ
ς
ἔ
ξω
ἡ
τ
ῶ
ν
ἄ
νακτόρων
ἄ
παστράπτουσα α
ἴ
γλη. Καιρ
ὀ
ς ο
ὑ
ν
ἄ
μέμπτως τότε τρυφ
ᾶ
ν,
ἔ
ν α
ὑ
ταρκεί
α
γ
ἐ
δ
ῆ
πολυηράτ
ω
· καιρ
ὀ

ς δ
ἐ
κα
ἰ
, ἴ
φι μάχεσθαι, τιμωρίας τε τ
ῶ
ν κακοποι
ῶ
ν
ἐ
νεκεν κα
ἰ
, ε
σαε
ἰ
παραδειγματισμο
ῦ
υ'
περτερήσεως. Θεία δ
ἐ
, α
νάγκη
ὅ
μως
, α
ναπότρεπτος, κα
ἰ
ο
, υ
κέτι
, ά
νεσις,
, α
πλήστως
, ο
ργ
ᾶ
ν
, ε
φ
,
α
ἴ
ματι
ι'

ερ
ὰ
κραιπαλάοντες, πενομένην φρίττοντες ο
ι
,
ε
κλεκτο
ι
α
,
υ
τ
ῆ
ν τ
ῆ
ν ζάπλουτον
υ
πόστασιν, μαραινόμενον
έ
ρμαιον καταλελειμμένην σφαδάζον
,
α
λαστορείου διαβρώσεως.

Νόσου ἐκνικωμένης οὖν δῆτα ἐτερωτάτη ἢ λυγρὰ θανατώδης ἰωσις, τῆς ἐξωρίας ἐπιδεινό
τερον
πέχθημα

.
,
Η
Υ
ὰ
ρ κα
ι
τ
ῶ
ν
,
ό
ντων τ
ὀ
Υ
ῆ
ρας σβέσιν τινα τ
ῆ

ς ο
ὕ
σίας κα
ἰ
᾿α
ψευδ
ῆ
προθάνατον δηλο
ῖ
, γαλήνιον γ
ἐ
μ
ῆ
ν κα
ἰ
κατ
ὰ
μόρον·
᾿ε
ξ ο
ὕ
περ πάντως
ῆ
τ
ῆ
ς δυνάμεως
᾿α
μάλδυνσις,
᾿α
σθένειά τε
᾿ε
νεργείας κα
ἰ
το
ὕ
τέλους μεγίστη
ὕ
φεις, δι
,
᾿α
σχημίας καταδήλως μαρτυρουμένη. Ο
ὕ
κ
᾿ά
ν τοι
ὕ

ψος
'ε
γερθειη
'ε
ν
ο'
λο
ῶ
γήρατι, ο
ĩ'
ον κα
ì
ο
ύ
πω
'ε
ξ
'α
ντιθέτου γηράσκει τ
ò
'α
διαλείπτως στ
ĩ
λβον κα
ì
'α
ριστοτοκο
ũ
ν. σεβίζεται δ
ή
ο
ũ
ν κα
ì
πρεσβείων τιμ
ã
ται τ
ò
προβεβηκ
ò
ς κα
ì
'ε
κλε
ĩ
πον δι

ἀ
τὴν ποτε
ὥ
ραν κα
ὶ
μαρμαρυγὴν· θαυμάζεται δ

ἄ
ε
ὶ
κα
ὶ
προκρίνεται τ
ὁ
τέλεον κα
ὶ
ἄ
κμα
ῖ
ον.

Ταῦτα τὰ κρατοῦντα ἐν τῇ ἀνθρώποις καὶ ἰσχύοντα ἐν φύλων οἰκειώσεσιν, κατὰ σῶμα ἢ
πνε
ῦ
μα
,
ἐ
πί
τε
συστημάτων
παντοίων
κα
ὶ
μονάδων
πασ
ῶ
ν
·

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΟΙΜΟΣ

Τὴν βαρυδαίμονα τοῦ ἔθνους ἔφ' ἡμῖν κακομοιρίαν τίς τῶν Ἑλλήνων γνήσιος οὐκ ἀποστρέφεται, βδελυττόμενος τ

ἢ
ν τ
ῆ
ς νεωτέρας
ι
στορίας
,ε
σχάτην ταπείνωσιν,
,ε
ν καπηλευτικά
ῖ
ς μόνον πομφόλυξιν
,α
ποκρουομένην;
,Α
λλ
,

ο
,ῖ
δεν, ο
,υ
α
ῖ
το
ῖ
ς

Ἦ
ποκριτα
Ἰ
ς, να
ἰ
ν
ἥ
τ
ὀ
ν Θε
ὀ
ν
Ἔ
πωδύνως α
Ἰ
σθάνεται
ὀ
περιούσιος λα
ὀ
ς τ
ἥ
ν
ἰ
νυπαρξίαν κραταιο
Ἰ
Ἔ
ργου, πνευματικο
Ἰ
μ
ἐ
ν
Ἔ
ν σοφί
α
πρ
ὀ
πάντων κα
ἰ
Ἔ
π
ἰ
π
ᾶ
σιν, τούτου δ
,
ἰ
α

πόντος κα
ἰ
τ
ῆ
ν
,
ἄ
δηρίτ
ω
,
ἄ
κολουθί
α
,
ἄ
πότευξιν παντ
ὁ
ς
υ'
παλλήλου σκοπο
ῦ
, κενε
ῆ
ς κα
ἰ
,
ἄ
νερματίστου τ
ῆ
ς ταλαιπώρου
ψυχ
ῆ
ς το
ῦ
γένους δι
,
ὁ
λου καταλιμπανομένης.
Ὅ
τε κα
ἰ
α
,
υ'
τ
ῆ
ῆ'
,
ἄ
νεξαρτησία φιλευομέν
ῆ
δωρε

ᾶ
μ
ᾶ
λλον
,
ε
βεβαιώθη κατ
ὰ
χάριν κυρίως παλαι
ὰ
ν
,
α
ντίχαριν
,
ε
κμαιευούσ
ῃ
δικαίαν, ο
,
υ
βουλήσεως
,
α
γαθ
ῇ
ς, ο
,
υ
θυμοειδο
ῦ
ς προαιρέσεως, ο
,
υ
κ α
,
υ
τοθυσιουργίας κα
ὶ
πράξεων μεγαλητόρων
,
έ
ργ
ω
α
,
υ
ταρκούντων,
,
α
λλ
ὰ
τ
ῇ
ν
,
έ
ξωθεν

ἄ
ρωγ
ἦ
ν
ἄ
νάγκ
ῆ
ἔ
ξαιτούντων,
ὅ
θενπερ
ὅ
νομα κο
ὔ
πρ
ᾶ
γμα τ
ὸ
ἦ
ρ
ῶ
ον
ἄ
ντ
ἰ
το
ῦ
τραγικο
ῦ
θριαμβεύεται.

Καὶ ἕως τοῦδε ἄνυποιστα μέν, οὐκ ἀναίτια δὲ τὰ συμβαίνοντα. Ἐρημωθεῖς γὰρ κρίμασιν ἄ
συγγνώστοις
ὁ
τάλας νεοελληνισμ
ὁ
ς τ
ῆ
ς τε α
ὔ
τοφώτου κλασσικῆς
ἄ
νυπερβλήτου κατ
ὰ

φύσιν τελείας
υ'
περοχ
ñ
ς κα
ì
α
'υ
τ
ñ
ς τ
ñ
ς
θεοσδότου βυζαντιν
ñ
ς
υ'
περβατικ
ñ
ς κατ
à
χάριν
'α
λλοκόσμου θεουργίας, κυλινδε
ĩ
ται (ο
'ι
κτρ
ò
ν θέαμα) μεταξ
ù
πτωχαλέου δημοκεντρισμο
ũ
κα
ì
καταγελάστου πιθηκισμο
ũ
, ν
ũ
ν μ
è
ν
'α
πειροκάλως νεωτερίζων
'α
ναφομοιώτοις παρενδυόμενος

ὁ
θνεῖοις προτύποις,
ὁ
τ
ἐ
δ
ἐ
τ
ἥ
ν ρυπαρ
ὰ
ν
, ἐ
νδειαν πλο
ῦ
τον
, α
μύθητον
υ'
ποκρινόμενος,
, α
ναιδ
ἥ
ς κατ
,
, α
μφότερα, δειλ
ὸ
ς πρ
ὸ
ς πάντα,
, α
λώπηξ μ
ἐ
ν
, ε
ν μικρο
ῖ
ς, χαυνόνους δ
ἐ
περ
ἰ
τ
ὰ
μείζονα· κα
ὶ

τ
ὀ
μ
ἐ
ν
, α
διακρίτως φιλύποπτον φρον
ῆ
ρες
, α
ξιο
ῖ
, τ
ὀ
δ
,
, ε
ν τα
ῖ
ς πίστεσιν
ε',
δρα
ῖ
ον
, α
χρήστως
, α
θετε
ῖ
, μικροπρεπ
ῆ
ς μ
ἐ
ν
, ε
ν
υ'
ποταγα
ῖ
ς, θρασυγέλοιος δ
,
, ε
ν
, ε
ξουσίαις,
, ά

μετρος πάντ
ἦ
κα
ἰ
ο΄
ρίων
᾿α
γνώμων,
, ᾿ά
θλιος μ
ἐ
ν α
, υ
τ
ὀ
ς προδότης πατρίων, περιωπ
ἦ
ν δ
,

, ε
ξ
, ε
κείνων
, α
ναισχύντως θηρεύων, διττ
ῶ
ς
υ΄
π
ὀ
τ
ῶ
ν κυρίων
, ε
νδίκως
, α
δοξούμενος διά τε τ
ἦ
ν σύγχρονον ο
, υ
δένειαν κα
ἰ
τ
ἦ
ν
, ε

ξ ο
ἴ
ων κα
ἰ
ό
σων καλ
ῶ
ν καταβαράθρωσιν· κα
ἰ
ο
, ι
ηματίας μ
ἐ
ν
, ε
φ
,
ῶ
ν ο
, υ
δε
ἴ
, λιπόψυχος δ
ἐ
, ε
ν ο
ἴ
ς ο
, υ
χρ
ῆ
, ταχέως
, ε
ν δυσπραγίαις
, α
ποκαρδιούμενος, κραιπνότερον δ
,
, ε
ν ε
, υ
τυχίαις
, ε
παιρόμενος, τυχούσαις
, α
μφοτέραις, θαυμάζων μ
ἐ

ν
,
ε
νστικτωδ
ω̃
ς τ
ή
ν
,
α
ρετ
ή
ν τ
ῆ
ς
,
α
ξίας, τολμ
ω̃
ν δ
ε̃
καθ
,

ε̃
ξιν πράττειν παρ
,

α
,
υ
τήν,
ά
μα τιμ
ω̃
ν
,
ε
νδομύχως κα
ὶ
παραγωνίζων
,
ε
μπράκτως τ
ὸ
α
,
υ
τό, θλιβερ
ὰ
ν σχάσιν πάσχων διαμπ
ὰ
ξ
,
α
ν

ὰ
μέσον πνεύματος προγονικο
Ū
κα
ἰ
κακοπαιδείας
,
ε
πικτήτου:
,
ε
πε
ἰ
ο
,
υ
κ
,
ά
γει α
ύ
τη ε
,
ι
ς τελεσφόρησιν το
ὕ
ς
,
ε
κείνου θεσμούς.
,
ε
ξ ο
Ū
περ κα
ἰ
μόνιμος
,
α
ηδ
ἡ
ς
,
ε
πιπολαιότης
,
ε
ξαισχυρε
ἱ
τ
ὀ
πόνηρον πρόσωπον α
,
υ
το
Ū
, σαρδώνιον

ὕ
πλούτητα προσεπικατηγορο
ῦ
σα, ε
ὕ
λόγως, το
ῦ
μ
ἐ
ν ο
, ι
κείου
, α
νεπιμελήτου
, α
φιεμένου,
εἰ
τέρου δ
,
ο
, υ
κ
, α
δόλως προσεργαζομένου ε
, ι
μ
ἡ
, ά
κροισ δακτύλοις, πρ
ὸ
ς καιρ
ὸ
ν κα
ἰ
, ε
π
ἰ
σκοπ
ῶ
.

Τοιόσδε διὰ ταῦτα ὁ νεοελληνικὸς πολιτισμὸς, ἄστικὸν τὸ πλεῖστον καὶ τῷ ὄντι ἄρχικὸν ἔ
ξάμβλωμα, τ
ῇ

ς
υ'
παίθρου
'ε
ν
'α
διαφθόρ
ω
παλαιότητα μέχρις
'ε
π
,
'ε
σχάτων περισσέμνως
'α
γαθειούσης, τ
ῶ
ν τε λα
ῶ
ν
'α
ναξιοπαθ
ῶ
ς δυσποτμούντων
υ'
π
ὀ
'α
προκόποις
ἦ
γεσίαις νανώδεσιν.

Νοσεῖ δὴ ὁ μηδαμινὸς νόσον ἑξαίσιον τὴν μεγίστην· αὐτὸς ἑαυτὸν ἄκυροϊ. Ὅδε ὁ ἐξώλης
'ε
μφύλιος πόλεμος, μόνιμος νεωστ
ἰ
γάγγραινα το
ῦ
γένους. Κα
ἰ
ε
'ι
μ
ἐ

ν
'α
γήραον τ
ὀ
'έ
θνος (καθ
,
ὄ
σον ε
'ι
λικριν
ῆ
τ
ῆ
ν κλασσικο
ῦ
πνεύματος πεμπτουσίαν α
'υ
το
ῦ
διαφυλάττον
'ε
ν σποδ
ῶ
κα
ἰ
βορβόρ
ω
)
'ε
λπ
ἰ
ς
'ε
πιβιώσεως καταλείπεται
'α
μυδρ
ὰ
κα
ἰ
συνεχ
ῶ
ς συρρικνουμένη παλιγγενεσίαν ε
'υ
αγγελιζομένη κα
ἰ

ἔ
κ το
ῦ
θανάτου
ἄ
νάστασιν, δέον δι
ὰ
κρίσεως πάντως κολοσσικ
ῇ
ς
ἔ
νεργηθ
ῇ
ναι τ
ὸ
ν
ἄ
φορισμ
ὸ
ν τ
ῇ
ς καταπνιγούσης δυσχυμίας. Τ
ὰ
δ
,
ἄ
λλα ε
ὕ
στομά μοι κείσθω, τ
ῇ
ν πεπρωμένην
αἵ
ζομέν
ω
.